

BINKOŠTI – leto C

Jezus objubi Svetega Duha

»Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi; jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal pri vas vekomaj: 17 Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in ne pozna. Vi ga poznate, ker ostaja pri vas in bo v vas. Ne bom vas zapustil sirot, prišel bom k vam. Še malo in svet me ne bo več videl, vi pa me boste videli, ker jaz živim in živeli boste tudi vi. Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v Očetu in vi v meni in jaz v vas. Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel.« Juda (ne Iškarijot) mu je rekel: »Gospod, kaj se je zgodilo, da se hočeš razodeti nam, ne pa svetu?« Jezus je odgovoril in mu rekel: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem. Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak od Očeta, ki me je poslal. To sem vam povedal med tem, ko še ostajam pri vas. Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal. Jn 14,15-26

Prejmíte Svetega Duha!

Naporen delavnik in še sobotna delovna akcija sta zaznamovala nedeljsko jutro. Tako težko je bilo vstati. Mama je podražila zaspance, naj gredo k sveti maši prosit Svetega Duha, da bi ob nedeljskih jutrih imeli več življenja v sebi. Tudi pri oblačenju se je izkazalo, da bi bila pomoč Svetega Duha še kako dobrodošla. Vsak je imel namreč svoje mnenje o tem, kaj je primerna obleka za cerkev in to na tako praznični dan, kot so binkošti. Pa še birma je bila danes v župnijski cerkvi. Da je bila mera polna, so se prepirali, kje bo kdo sedel v avtu.

Ati je ugotavljal, da jim je Bog zmešal jezike. »Skrajni čas, da so prišle nove binkošti, da se jih Bog usmili ter jih ponovno napolni s pravim duhom,« je mrmral sam zase in že malo nevoljen odpeljal do cerkve.

Slovesnost je bila lepa. Tudi sodelovanje birmancev in staršev je bilo veliko lepše od vtisa, ki so ga naredili na pripravi. Škof jih je spodbudno nagovoril. Kljub bolečini ob misli, da je to za mnoge začetek dolgega odmika od Cerkve, je bil vendarle praznik. Po maši so se Praznikovi usedli k mizi. Med kosilom se odvije pogovor o nedeljskem evangeliju in pridigi.

- ati Jože   »Kaj vas je pri evangeliju danes najbolj nagovorilo?« začne ati Jože.
- Ivana   »To, da je Jezus stopil skozi zaprta vrata,« vzklikne Ivana.
- Jakob   »Meni pa je bilo zanimivo to, da se Jezus sploh ni jezil na učence, čeprav so ga v trpljenju vsi zapustili,« reče Jakob.
- Luka pa še premišljuje.
- mama Mojca   Mama ga vpraša: »Kaj pa je nagovorilo tebe, Luka?«
- »Všeč mi je bila škofova pridiga o tem, da se življenje apostolov ni končalo ne pod križem ne za vrati, ampak da so po Jezusovem naročilu šli po svetu in povsod pripovedovali, da je biti Jezusov učenec nekaj lepega. Tisto navdušenje, s katerim je škof govoril, mi je dalo misliti. Pomislil sem, da je biti kristjan zame še vedno bolj breme, kot pa nekaj, nad čimer bi bil navdušen,« razmišlja Luka.
- Luka   »Jaz pa sem se počutil podobno kot učenci za zaprtimi vrati, ko sem ob pridigi razmišljal, kako je že tako majhna stvar, kot je nedeljsko vstajanje, huda preizkušnja našega življenja. Ta lenoba je res huda reč in gotovo ni od Svetega Duha,« pove svojo misel še ati.
- ati Jože   »Da, res je, Svetega Duha hitro zamenja kakšen drugi duh,« se strinja mama.
- »Tudi tisto naše pregovarjanje, kaj bo kdo oblekel, mi je dalo misliti. Škof je poudaril, da so bili apostoli enih misli, ko so skupaj z Marijo molili.«
- mama Mojca

ati Jože Ati Jože pokima: »Gotovo, molitev jih je povezovala, hkrati pa jim je prinašala Svetega Duha. Mi pa tako težko molimo.«

Luka »Ati, samo da ne boš dodal še kakšne desetke,« pohiti Luka. »Sem prepričan, da bo samo slaba volja in da Sveti Duh zato ne bo nič bolj deloval.«

ati Jože »Ah, ti Luka, ti,« zavzdihne ati. »Saj te razumem, da se ti ne da, ampak če ti bo molitev samo v breme, boš težko prišel do navdušenja, o katerem si malo prej govoril.«

Ivana Pogovor med njima prekine Ivana: »Meni je bilo všeč, da je škof omenil, da ni narobe, če nas je strah. Saj je bilo strah tudi učence in Marijo.«

Jakob »Ampak ko so prejeli Svetega Duha, je strah minil,« pove Jakob. Na to pogleda Luka, mamu in atija ter vpraša: »Ali tudi vas, ki ste že bili pri birmi, ni več strah?«

ati Jože Ati odvrne: »Verjetno bi bilo preveč enostavno, če bi nam Sveti Duh podaril svoje darove in bi bili tako rešeni strahu in drugih težav. Če bi tako deloval, bi samo podpiral našo lenobo. Darovi so nam v pomoč, ne pa v potuho. Če se ne trudimo, da bi z njimi zavzeto živeli, nas tudi strah ne zapusti.«

Jakob »Pa se vam potem sploh kje pozna, da ste že prejeli Svetega Duha?« vpraša Jakob.

mama Mojca »Seveda se pozna.« odgovori mama in nadaljuje: »Škof je lepo razložil, kako deluje Sveti Duh. Najprej nam daje življenje. Podobno kot je Marija spočela po Svetem Duhu, tako na poseben način deluje v nas starših, da smo vam lahko posredovali življenje. Sveti Duh nam tudi pomaga, da smo med seboj bolj povezani in da se razumemo.«

ati Jože »Če pa prevladuje lenoba in napuh, Sveti Duh seveda ne deluje,« doda ati Jože. Potem se ne moremo dogovoriti niti, kaj bo kdo zjutraj oblekel.«

mama Mojca »Sveti Duh je tudi duh resnice in spoznanja,« nadaljuje mama. »Učenci so po binkošnih doumeli stvari, ki jih prej niso. Tudi mi bolje razumemo življenje, če se obračamo s prošnjo k Svetemu Duhu.«

ati Jože »In Sveti Duh je duh tolažbe. V Svetem Duhu so bili apostoli pogumni in se niso bali pričevati za Jezusa,« zaključi razlago ati.

mama Mojca »Jakob, sprašuješ, kje se delovanje Svetega Duha pozna,« ga skuša mama še enkrat nagovoriti in nadaljuje: »Pri Mariji se je na vsakem koraku njenega življenja poznalo, da je povezana z Bogom in da po njej deluje Sveti Duh. Tudi po nas kristjanah deluje, če se mu odpiramo in si prizadevamo za to, kar je dobro. Potem uspemo zaživeti tudi darove, ki smo jih sedaj naštetli.«

Jakob »Že, že, a kaj ko je dobro vedno težje od slabega,« pomisli Jakob na glas.

ati Jože Ati Jože odvrne: »Saj zato pa potrebujemo Svetega Duha. Da bi z njim premagovali greh in ustvarjali lepši svet.«

Marija, polna Svetega Duha, prosi za nas.

Večkrat ugotavljamo, da se nam kristjanom na splošno Sveti Duh zdi veliko bolj oddaljen kot Jezus in Nebeški Oče. Ob današnjem prazniku, pripravi na letošnji oratorij pod geslom Nismo sami, Bog je z nami ter ob šmarnicah sem pomislil, da nam je tako daleč čisto preprosto zato, ker o Bogu v vsakdanjem življenju tako malo govorimo. In ker je Sveti Duh tisti, ki je prisotnost sama, nam preprosto izgine izpred oči.

Če pogledamo Praznikove, je stvar veliko bolj preprosta. Vsakodnevni opravki so zanje povezani s poslušnostjo ali pa neposlušnostjo Bogu. Na delu je Sveti Duh ali pa neki drugi duh, ki mu

kristjani čisto preprosto rečemo hudič. Torej vse kar smo in kar delamo je v Njegovem duhu ali pa v duhu, ki temu Božjemu duhu nasprotuje.

Pa si mislim:

Kako preprosto je pravzaprav življenje in vsa teologija!

Kako jasen nam bi bil pogled na greh in kreposti, če bi se Boga zavedali v vsakodnevnih opravilih: vstajanju, oblačenju, poti v šola ali na delo ipd.

Kako jasno bi bilo naše hrepenenje po Svetem Duhu in njegovem daru odpuščanja.

O Sveti Duh, prebudi nas in nas naredi žive, v medsebojni ljubezni in v ljubezni do tebe!